

Pokojné a radostné prežitie Velkonočných sviatkov všetkým čitateľom Elánu želá redakcia

Maturity 2012/2013 sa začali...

Veľké a dôležité trojdnie 12. až 14. marca 2013 odštartovalo záverečnú fázu štúdia žiakov štvrtých ročníkov a oktávy nášho gymnázia. V utorok 12. marca 2013 externú časť maturitnej skúšky (EČ) zo slovenského jazyka a literatúry absolvovalo všetkých 108 maturantov. Popoludní boli na písomnú formu internej časti maturitnej skúšky (PFIČ) vyhlásené štyri témy. 1. **Sociálna internetová sieť – náš sluha či pán?** (Úvaha) 2. **Kam len oko dovidí...** (Umelecký opis Slovenska) 3. **I malé meškanie môže spôsobiť veľké problémy** (Rozprávanie) 4. „**Kto teba, pes, smie**

navzať psom? Ty si môj priateľ milý. Dobre by bolo, keby ťa dejiny pochopili.“ **Ján Smrek** (Diskusný príspevok o spolužití človeka a zvierata). Žiaci si vybrali každú z nich. Druhý deň bol v znamení EČ a PFIČ z cudzích jazykov. Z anglického jazyka maturovalo 40 žiakov (ďalším 21 žiakom riaditeľ školy uznal výsledky skúšky City & Guilds ako náhradu za riadnu maturitnú skúšku), 24 žiakov maturovalo z nemeckého jazyka a 23 žiakov z ruského jazyka. Vo všetkých jazykoch sa maturovalo v úrovni B2. Maturitné

témy boli podobné: **Can a Book Still Be Your Best Friend?**, **Gegenwart und Zukunft des Buches** a **Осталась ли книга другом человека?**

Vo štvrtok dopoludnia 32 žiakov absolvovalo externú časť maturitnej skúšky z matematiky. Počas písomných maturitných skúšok sa nevyskytli žiadne rušivé vplyvy. Zdá sa, že počas týchto dní sa študijný život maturantov vracia do pôvodných kolají. Už majú konečne po tých písomkách. Zvyšok marca, apríl a začiatok mája však pre nich tvoria iba dlhú prestávku s osobitnou príchutou. Každý z nich začína chtiac-nechtiac

vnímať atmosféru pomaly končiacého sa štúdia na tejto škole. Cítia, že pred nimi je niečo veľké, čo je potrebné prekonať. Pedagogický zbor verí, že zostávajúce dva mesiace do ústnych maturít žiaci využijú zodpovedne, aby sa mohli koncom mája dôstojne rozlúčiť so školou a vykročiť do života. Želáme im, aby na dni od 20. mája do 24. mája 2013 spomínali ako na jednu z najkrajších etáp svojho života.

Školské kolo súťaže v prednese poézie a prózy Hviezdoslavov Kubín

Dňa 7.3.2013 sa v dopoludňajších hodinách v klubovni uskutočnilo školské kolo súťaže v prednese poézie a prózy Hviezdoslavov Kubín. Súťažiacich hodnotila porota v zložení: Mgr. Lubica Krajníková, Mgr. Valéria Fedorková a Mgr. Zuzana Baludanská. Na prvých miestach sa umiestnili Klaudia Petrová z III. A v prednese poézie (IV. kategória) a Viktória Lehocká z I. A (próza, IV. kategória), druhé miesto si odniesli Michaela Donnerová z I. B (próza, IV. kategória), Diana Khwaja z kvinty (próza, III. kategória), Viktória Bučková z III. A (próza, IV. kategória) a tretie miesta získali Kamila Paličková z I. A (próza, IV. kategória), Barbara Bačová z prímý (próza, II. kategória) a Jana Čengerová z I. B (próza, IV. kategória).

Viktória Bučková pri prednese

Kabinet biológie pri príležitosti Dňa Zeme (22. apríl) pripravuje **3. ročník zberu papiera**. Termín je 10. apríla 2013 (streda). Dôvod? Pomôcť zachrániť aspoň niekoľko stromov. Na záchranu jedného stromu je potrebné nazbierať najmenej 60 kg starého papiera. Okrem toho, že prispejete k zlepšeniu kvality životného prostredia a pomôžete škole, môžete byť medzi tromi ocenenými jednotlivcami alebo tromi najaktívnejšími kolektívmi. Takže neváhajte, je o čo bojovať...

POZOR - POZOR - POZOR

Príchod jari sa citeľne blíži a v období od 15. marca do 2. mája môžeme očakávať prilet **bocianov bielych** na Slovensko. V spolupráci s organizáciou SOS Bird Slovensko a ornitológom RNDr. Miroslavom Fulínom, CSc. vás chceme vyzvať, aby ste poskytli informácie o prilete bocianov do obcí okresu Stropkov. V kabinete biológie je potrebné nahlásiť dátum priletu a obec, kde ste bociana videli. Všetky údaje budú zaznamenané na www.bociany.sk.

RNDr. L. Reiterová

POZOR - POZOR - POZOR

Tomáš Gornaľ postupuje na krajské kolo matematickej olympiády

Dňa 24. 1. 2013 sa uskutočnilo v našej škole školské kolo matematickej olympiády v kategórii B a C. Kategóriu B reprezentoval Matej Rudžík z 2. B a kategóriu C reprezentovali Tomáš Gornaľ, Matúš Ličko z kvinty a Radoslav Paňko z 1. B. Tomáš Gornaľ s počtom bodov 13 sa stal úspešným riešiteľom a postupuje na krajské kolo, ktoré sa uskutoční v Prešove 9. 4. 2013. Želáme mu veľa úspechov!

Ján Ámos Komenský (1592 - 1670) a Prešov

Bronzová tabuľa s reliéfom J. A. Komenského od akademického sochára B. Chrtána bola odhalená 28. marca 1959 na budove Kolégia. Pripomína návštevu J. A. Komenského v Prešove u svojho priateľa Andreja Klobušického. Dom Klobušických bol na dnešnej Hlavnej ul. č. 22.

28. marca 1592 sa narodil pedagóg, filozof, spisovateľ a teológ Ján Ámos Komenský. Jeho výnimočná úloha v dejinách vzdelávania a výchovy je všeobecne známa. Oveľa menej ľudí však vie, že Komenský v roku 1650 navštívil blízky Prešov, ktorý bol pod značným vplyvom reformácie. Jeho styky s prešovskými mešťanmi boli najprv iba na úrovni korešpondencie. V rokoch 1650 až 1654 pôsobil v Uhorsku. Šíriteľmi jeho mena a diela u nás na východnom Slovensku boli študenti zo Spiša a Šariša, ktorí v štyridsiatych rokoch 17. storočia študovali v mestách: Toruň, Gdansk, Elblag a Kráľovec. Tam sa mali možnosť stretnúť nielen s Komenského dielami, ale aj so samotným ich tvorcom, lebo J. A. Komenský v tom čase žil v Elblagu, kde pracoval na otázkach reformy švédkeho školstva.

Svoju prvú návštevu v Prešove Komenský uskutočnil 10. mája 1650, kde ho očakávali jeho známi: Curiani, Madarász, Sartorius a Buhringer. Bol osobným hosťom Andreja Klobušického, hospodárskeho správcu majetkov rodiny Rákócziovcov, ktorý sa stal jeho priateľom. Historickým dokumentom o Komenského prvej návšteve v Prešove je list Andreja Klobušického Zigmundovi Rákócziimu, v ktorom okrem iného píše: *“Vaša excelencia, pán Komenský prichádza k Vašej milosti, prosím ponížene Vašu milosť, nech preukáže svoju blahosklonnosť k nemu a keď je možné, nech ho Vaša milosť tam uvedie: veru tak viem, prekvitala by blatnopotocká škola, keby sa tak stalo...”* Dané v Prešove, 10. mája 1650.

S odporúčajúcim listom Klobušického uskutočnil Komenský svoju prvú návštevu u Žigmunda Rákócziho a jeho matky Zuzany Lórántfy v Blatnom Potoku v polovici mája. Obdobie pobytu Komenského v Blatnom Potoku (1650-1654) patrí k najtvorivejším a bezprostredne vplývalo na rozvoj prešovskej mestskej školy. Svoje myšlienky v oblasti pedagogiky a didaktiky vyučovania vložil do prác Schola pansofica (Vševiedná škola), Orbis pictus (Svet v obrazoch) a Schola ludus (Škola hrou), z ktorých inšpiráciu čerpali nielen pedagógovia prešovskej školy, ale aktuálne sú aj dnes.

V roku 1651 pri odchode Jána Buhringera z funkcie rektora mestskej školy v Prešove, uvažovali Prešovčania pozvať na jeho miesto Komenského. Curiani a Sartorius chceli dosiahnuť, aby za nového rektora bol pozvaný J. A. Komenský, ale bezúspešne. Mestský magistrát pozval svojho štipendistu Jána Mathaeidesa z Kráľovca. O svojej poslednej návšteve v Prešove, a to v spojitosti so svojím odchodom z Uhorska, píše Komenský sám v diele Continuatio admonitionis, kde uvádza, že po odchode z Blatného Potoka sa zastavil aj v Prešove a bol prijatý mestskou radou. Toto prijatie bolo prejavom úcty kultúrneho Prešova k veľkému učiteľovi národov.

V tomto školskom roku sa krstným ceremoniálom ako podmienkou vstupu do stavu študentského museli podrobiť primáni, žiaci 1. A a 1. B. Ich triedni učitelia im držali palce, aby krst prijali dôstojne a bez ujmy...

27.9.2012 - Uchaľak

HALLOWEEN PARTY

Žiacka školská rada spolu so svojím koordinátorom Mgr. Róbertom Heckom a v spolupráci s ostatnými študentmi v stredu 7. 11. 2012 zorganizovali večer, v ktorom mali vládnuť duchovia, bosorky a iné strašidlá. Ich negatívne vplyvy sa však neuplatnili. Ani nemohli. Hlasná hudba discjockeya Slava Rapáča všetky zlé nadprirodzené bytosti z hustej a farebnej tmy vyhnala, aby uvoľnila miesto mladým a večne veselým študentom. Celú akciu sledovali aj veselé tekvicové strašidielka.

Aj tento školský rok prváci štvorročného štúdia absolvovali jednodňovú exkurziu do hvezdárne v Roztokoch. Vo štvrtok 22. novembra 2012 sa autobusom pána Jozefa Šaka pod vedením Mgr. Martina Baluďanského a Ing. Slavomíra Cichého dopravili do areálu observatória v katastri obce Roztoky. Objekt kedysi slúžil ako ubikácia pre hraničnú stráž na blízkej slovensko-poľskej hranici. Žiaci si vypočuli prednášku o vesmíre z úst vedúceho hvezdárne Mgr. Daniela Baluďanského spolu s videoprojekciou znázorňujúcou nebeskú mechaniku v ľubovoľnom čase. Pre hmlisté a zamračené počasie bolo však pozorovanie ďalekohľadmi znemožnené, avšak pre príjemné prostredie zariadenia mnohí študenti vyjadrili vôľu prísť sem na nočné pozorovania. Verím, že sa to bude dať zariadiť.

DEŇ PREZENTÁCIE ROČNÍKOVÝCH PRÁC

Už tradične záver kalendárneho roka v našej škole patrí Dňu prezentácie ročníkových prác. Tento jubilejný 10. ročník sa uskutočnil 22.12.2012. V tomto školskom roku sa obhajoby konali v 8 odboroch, v ktorých boli 3-členné hodnotiace komisie. Vo všetkých miestnostiach žiaci využívali pri svojej obhajobe aj nainštalovaný dataprojektor a notebook. Žiaci I.P, III.T, IV.K, V.Q a 1. ročníkov boli rozdelení do jednotlivých miestností ako diváci. Študenti 3. ročníkov, septimy, 4. ročníkov a oktávy mali riaditeľské voľno. Svoju ročníkovú prácu úspešne obhájilo 68 študentov, vďaka čomu získali certifikát za úspešnú obhajobu práce. Najlepšie práce boli ohodnotené diplomami v klubovni školy a študenti boli ocenení peňažnými poukážkami v hodnote 5,- eur. Počet najlepších prác v tomto školskom roku bol 18. Po dohode s konzultantmi na krajské kolo SOČ v Starej Ľubovni postupujú práce: Matej Bičej (II.A) v odbore Biológia (konzultantka – Homolová), Eva Ďurajková (II.B) v odbore Biológia (konzultantka – Gonosová), Maroš Rusinko (II.B) v odbore Problematika voľného času (konzultant – Baluďanský) a Ján Murdzik v odbore História (konzultantka – Vasilková). Krajské kolo sa uskutoční 5. apríla 2013.

Stužková oktávy**26.10.2012**

Stužky pripínala triedna učiteľka
Mgr. Valéria Senajová.
O hudbu sa staral discjockey.

Stužková IV. B**16.11.2012**

Stužky pripínala triedna učiteľka
Mgr. Jana Kasardová.
Do tanca hrala skupina Epilóg.

Stužková IV. C**9.11.2012**

Stužky pripínala triedna učiteľka
RNDr. Tatiana Kočišová.
Do tanca hrala skupina Prospekt.

Stužková IV. A**23.11.2012**

Stužky pripínal triedny učiteľ
Ing. Jozef Beňo
Do tanca hrala skupina Exotik.

V tento predvianočný deň sa vďaka šikovnosti a talentu našich žiakov a kolegov zrodila nová tradícia. Dovolili sme si napodobniť známu súťaž Česko-Slovensko

má talent, ale zmenili sme ju na náš obraz. Koncert, ktorý dostal meno Gymnázium má talent, bol vyvrcholením projektu, ktorý sa podujala realizovať Alexan-

dra Prusáková zo 4. B. Jeho cieľom bolo v predvianočnom čase pomôcť deťom v Detskom domove Svidník zbierkou hračiek a predmetov, ktoré by ich potešili. Celá akcia aj samotný koncert boli zrealizované v réžii Žiackej školskej rady Gymnázia Stropkov s

koordinátorom Mgr. Róbertom Heckom a Mgr. Margitou Heckovou.

O sprievodné slovo sa postarali: Karin Timanová (3. A) a Jakub Vaľuš (4. A). Úvod koncertu patrilo malej sérii ľudových tancov a spevov v podaní

Míriam Frajtkovej (oktáva), Viktóriie a Štefánie Bučkových (3. A a 2. A), Vladimíry a Andrey Madejových (4. A, 1. B), Ivany Bujdošovej (septima), Jany Miheličovej (1. B), Lukáša Jaselského (1. B), Stana Drotrára (1. B), Martina Krajnika (septima) a Jakuba Hurného (1. A). Na hudobných nástrojoch ich sprevádzala ľudová hudba, ktorej členom boli aj Števo Perát (1. B) a Ján Renčko (3. A).

Nasledovali: Diana Khwaja (kvinta) s prednesom prózy a Jakub Vaľuš s prednesom básne. Nezabudnuteľný dojem v prítomných zanechala Klaudia Petrová (3. A) v úlohe naivnej blondínky. Nasledoval Oliver

Madzin (1. B), ktorý upútal obecenstvo svojimi čarovnými paličkami a "špulkami" na tenkých povrázoch.

Ďalšie pásmo bolo venované interpretácii modernej hudby:

Tamara Bogolová so svojou romantickou baladou spievanou v anglickom jazyku, gitaristi Samo Petra (oktáva) a Peter Kulbaga (3.

B), "školský rapper" Patrik Palidrab (3. B) a Viktória Lehocká (1. A). Pobavenie publika nastalo, keď Samovi Petrovi v tom tichu vo vrecku zazvonil mobil... Potom nasledoval duet Tamary a Viktóriie. Ďalej vystúpila Miška Donnerová (1. B), Tamara

v sprievode gitaristov. Potom nasledovalo tanečno-aerobikové vystúpenie žiakov a žiačok zo sekundy. Ku koncu vystúpili Sebastián Veselý (oktáva) a Tamara so spoločným duetom. Záver

patril Míriam Frajtkovej so sugestívnou piesňou Hallelujah. Nechýbal ani príhovor riaditeľa školy RNDr. Jaroslava Mikitu. Po ňom sa vystúpil zástupca Detského domova vo Svidníku. Bývalá predsedníčka a terajšia členka žiackej rady, ale najmä realizátorka celého projektu, Alexandra Prusáková v mene všetkých študentov odovzdala vecné dary deťom v detskom domove. Nasledovala záverečná "klaňacka" nasledovaná "standing ovations" za tónov piesne Možno budú aj Vianoce.

Tešíme sa na druhý ročník koncertu Gymnázium má talent o rok!

19.12.2012 Gymnázium má talent

Deň boja proti AIDS

Žiačky III. B Simona Maťašová a Jana Gonosová rozdáujú červené stužky

Aj v tomto školskom roku sa gymnazisti zapojili do celoslovenskej kampane Červené stužky, ktorej nosnou témou je boj proti AIDS. V priebehu novembra absolvovali rôzne aktivity, vďaka ktorým sa dozvedeli viac o tejto chorobe, o jej pôvode, spôsoboch prenosu a možnostiach liečby. Pre našich najmladších študentov – študentov prímý, sekundý a tercié bola pripravená prednáška

o AIDS/HIV, po ktorej mali možnosť dobrovoľne si otestovať získané poznatky v malom teste. Ostatní študenti mali možnosť zhliadnúť filmy s problematikou AIDS. Študenti kvintý a 1. ročníka videli film Anjeli. Dielo je príbehom o smrti a nádeji. Odohráva sa na Misii sv. Jána v Barbertone, v Juhoafrickej republike, kde sa nachádza Centrum pre chorých na AIDS. Študenti sextý a 2. ročníka zhliaadli časť filmu Neviditeľné deti. Tento film má sedem častí a naši študenti pozerali tretí príbeh, ktorého hlavnou postavou je mladučka Blanca, ktorej rodičia sú HIV pozitívni narkomani. Príbeh poukazuje na to, ako sa s týmto problémom vysporiada rodina, škola, ktorú Blanca navštevuje a Blanca sama. Študenti septimý a 3. ročníka videli film In your face. Ide o 30-minútový dokument, ktorý nič neprifarbuje a predstavuje zdravotné a morálne následky voľného sexu. V informatívnej polhodine prináša tento film silné, život meniace poslanstvo.

Všetci študenti našej školy sa zapojili aj do celoslovenskej výtvarnej súťaže. Kreslili pohľadnicu, ktorá bola ich grafickým vyjadrením zamerania kampane. Našu školu reprezentovali práce od Kataríny Baraníkovej (sexta), Lenky Rakovej (septima), Kamily Gemzíkovej (septima) a Adely Šatníkovej (II.A). Druhou možnosťou bolo zapojenie sa do celoslovenskej literárnej súťaže, v ktorej mal literárny príspevok vyjadrovať postoj mladého človeka k problematike AIDS. Našu školu reprezentovala Lucia Poľaková (septima), ktorej báseň Stučka nádeje bola ocenená celoslovenskou komisiou. Ocenená práca bola odmenená sumou 50 eur a zverejnená v internetovej knihe kampane.

Študenti sextý a 2. ročníka sa zúčastnili besedy o pohlavne prenosných ochoreniach, vrátane AIDS, ktorú sme organizovali v spolupráci s Regionálnym úradom verejného zdravotníctva vo Svidníku. Študenti boli rozdelení do troch skupín a postupne absolvovali stretnutia pri piatich paneloch, pri ktorých sa zábavnou formou dozvedeli informácie o tejto problematike. Vyvrcholenie celej kampane sa uskutočnilo 30.11.2012 distribúciou červených stužiek v našej škole. Všetci, ktorí chceli podporiť myšlienku kampane, si v tento deň pripli červenú stužku – symbol boja proti AIDS.

Mgr. Gabriela Homolová, koordinátorka kampane ČS na Gymnáziu v Stropkove

NENÁPADNÍ HRDINOVIA

Dňa 16. novembra 2012 sa v Zichyho paláci v Bratislave pod záštitou dona Antona Srhoľca, predsedu Konfederácie politických väzňov Slovenska (KPVS), konala študentská konferencia, ktorou vyvrcholil IV. ročník projektu Nenápadní hrdinovia v zápase s komunizmom. Z celkových 13 zúčastnených tímov po posúdení v odbornej porote postúpilo na konferenciu desať z nich. Porota v zastúpení Anny Záborskej, Františka Mikloška a Jána Juráša po skončení prezentácií práce vyhodnotila a rozhodla o ich konečnom umiestnení. Tohtoročné projekty porota ohodnotila ako vynikajúce. Na tejto konferencii sme ja a môj kolega z tímu Juraj Kasarda prezentovali prácu o otcovi Štefanovi Vasilíkovi, ktorý bol prenasledovaný počas totality pre svoje vierovyznanie. Súčasťou práce bol aj náš dokument o otcovi, ktorí sme natočili a zostrihali. Po spoločnom obede sa študenti s učiteľmi zúčastnili

otvorenia Múzea zločinov a obetí komunizmu, spustenia internetovej stránky www.muzeumkomunizmu.sk, diskusie s pozvanými hosťami, poskytl rozhovory slovenským i zahraničným médiám a absolvovali prehliadku mesta. Rozhovor médiám poskytol i Juraj Kasarda. V sobotu 17. novembra 2012 sa študenti s bývalými politickými väzňami zúčastnili pietnej spomienky pri Bráne slobody na Devíne, cestou domov navštívili väzenský cintorín v Leopoldove a pri bráne väznice si uctili väznených politických väzňov. Organizácia celého projektu bola na vysokej úrovni, a preto môžeme byť nadmieru spokojní. Mali sme možnosť spoznať ľudí, ktorí bojovali proti totalite za cenu vlastného života, príbehy tých, ktorí neostali ticho sedieť, ale bojovali za zmenu. Boli to ľudia, ktorí poznali cenu života v slobode, na rozdiel od dnešných mladých ľudí.

Ján Murdzik, 2. A

Historická geológia očami a rukami žiakov tercie

Naša návšteva Štrasburgu

Neviem, či sa dá prehliadka európskych inštitúcií v Štrasburgu nazvať dobrodružstvom, ale predstavte si šesť žien na ceste do Francúzska. Dobré, prehánam, samy sme sa mali dopraviť len do Bratislavy a potom z Bratislavy domov. Naše dobrodružstvo štartuje v nedeľu 9. decembra 2012 o deviatej večer v Prešove, kde sme mali nastúpiť na vlak do Bratislavy. Kupé vo vagóne číslo 7 bolo naše, ale prvým problémom bolo, že na všetkých vagónoch bola dvojka. Neskôr mi pani profesorka vysvetlila,

že tá dvojka znamenala druhú triedu. Interiér vlaku však pripomínal skôr medzivojnové časy alebo Rokfortský expres. Všetkých šesť žien, pani profesorka Jecušková, Tamara Čekelská zo septimy, sestry Maťa a Kamila Kimákové zo IV. C, Saša Prusáková zo IV. B a ja, sme sedeli v jednom kupé v stiesnených podmienkach a dúfali sme, že k nám už nikto viac nesadne. Väčšina z nás vlakom cestuje len málo, preto sme si museli vyskúšať aj WC. Doteraz mám stále pred očami, keď sa počas jazdy otvorili dvere na vagóne a na chodbičku aj na WC nafúkal sneh takmer po kolená. Väčšinu nočnej, dobrodružnej cesty sme však v pokoji prespali a v pondelok o pol 6. ráno sme boli v Bratislave.

Tam sme museli skoro 4 hodiny čakať na autobus, ktorý nás viedol do Štrasburgu. Kultúrne pamiatky Bratislavy sme však nevideli, len staničnú čakáreň, v ktorej spalo pár bezdomovcov, reštauráciu, zhon cestujúcich hľadajúcich svoj vlak, ale aj veľkú kuriozitu - fujavicu v Bratislave. Sneh prekvapil aj šoférov, ktorí nás do Štrasburgu mali odviesť. Preto sme z Bratislavy vyrážali až takmer o pol desiatej s polhodinovým meškaním, čo by v lete určite až také strašné nebolo. Autobus bol plný mládeže. Europoslanec Peter Šťastný totiž pozval stredné, ale aj základné školy z celého Slovenska. Počas nasledujúcich 11 hodín v autobuse sme videli rakúske a nemecké diaľnice, pekné polia, hory a lesy, ale, bohužiaľ, žiadne mesto. Od hladu sme sa nevedeli dočkať, kedy dorazíme do nemeckého mestečka Kehl – Kork. O deviatej sme prišli do Hotela Ochsen***, kde na nás už čakala úžasná večera. Vyprášaný rezeň (pomaly väčší ako tanier) s hranolkami som jedla s chuťou a s výčitkami svedomia súčasne. Hostitelia sa postarali ako sa patrí, nezabudli ani na dezert. Izby boli krásne, posteľe pohodlné, ale, samozrejme, nezaspali sme okamžite.

Na ďalší deň, v utorok o deviatej ráno, sme sa naraňajkovaní zhromaždili v autobuse, ktorý nás mal odviesť do pätnásť minút vzdialeného Štrasburgu. S mojou menovkyňou Evkou, asistentkou Petra Šťastného, sme absolvovali prehliadku mesta a o pol dvanástej sme nastupovali na vyhladkovú loď. Ňou sme sa previezli po kanáli rieky Rýn okolo celého historického centra Štrasburgu. Z nej sme prvýkrát videli obrovskú budovu Európskeho parlamentu (EP) aj Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP).

Odtiaľ sme sa autobusom dovezli do Európskeho parlamentu, kde sme mali pripravený aj obed. Vybrať sme si mohli z dvoch výborných hlavných jedál, šalátov aj dezertov - byt

europoslancom je fakt dobré. Dokonca aj Tamara s bezlepkovou diétou dostala na výber z piatich jedál. Po obede sme mali prednášku s jedným z asistentov Petra Šťastného, ale myslím si, že to mohol podať aj zaujímavejšie. Priznám sa, že ma musela pani profesorka zobudiť, keď prišiel Peter Šťastný, na ktorého pozvanie sme tam mohli byť. Veľa času už nemal, tak nás len privítal, povedal, že sa teší na spoločnú večeru o ôsmej večer a dal nám európske darčeky: dáždňik, plyšáka, perá, ceruzku, lepiace papierové bloky a nejaké (ne) zaujímavé brožúrky. Ešte pár fotiek pri vlajkách európskych štátov a pri Peťovi Š. a mohli sme ísť na Tribúnu EP, kde akurát prebiehali rokovania. Zo 750 europoslancov tam bolo asi 30, ale vraj tam nikdy nie sú všetci naraz. Prídu sa len vyjadriť k danej téme a odídu. Najviac ma fascinovalo, koľko je tam zamestnaných tlmočníkov. Každý prejav bol súčasne prekladaný do všetkých 23 úradných jazykov EÚ.

Po hodine v tejto obrovskej miestnosti sme sa autobusom presunuli naspäť do hotela, kde sme sa osprchovali a počkali na večeru s Peťom Šťastným. Večera bola opäť výborná a mohli sme si k nej na účet EP objednať aj nejaký alkoholický nápoj. My sme však ako správne a slušné študentky Gymnázia v Stropkove odmietli a dali sme si čaj. Peter sa snažil stráviť určitý čas pri každom stole, každému sa trošku povenovať, nás si však nechal nakoniec a my sme sa ho nevedeli dočkať. Chceli sme vedieť, čo môžeme spraviť pre to, aby sme sa stali jeho asistentkami ako Evka. Povedal nám, že stačí vyhrať Miss Slovensko, tak tu je návod aj pre vás. Aj keď k nám prišiel ako k posledným, stálo to za to. Už dlho sme sa tak nenasmiali.

V stredu sme už o ôsmej ráno sedeli pobalené v autobuse do Štrasburgu, pretože nás čakal súdny proces na Európskom súde ľudských práv. Priamy prenos sme mohli sledovať z miestnosti pre novinárov, bolo to však len v angličtine alebo francúzštine a právnické termíny robili mierne problémy. Dozvedeli sme sa, že išlo o vojnových zločincov Matkoufa a Damjanoviča, ktorí žalovali svoju krajinu Bosnu a Hercegovinu za to, že boli 11 rokov nespravodlivo odsúdení. Neskôr nasledovala diskusia so slovenským sudcom Dr. Jánom Šikutom.

Od jednej popoludní sme mali až do šiestej večer voľný program v meste Štrasburg, a tak sme si mohli naplno vychutnávať vianočnú atmosféru, krásnu výzdobu, trhy, vôňu vareného vína a nákupy suvenírov pre kamarátov a rodinu.

O šiestej večer sme vyrážali na Slovensko. Cesta do Bratislavy bola neporovnateľne lepšia, lebo sme ju plné zážitkov a vyčerpané takmer celú prespali. Vo štvrtok o piatej ráno sme boli v Bratislave a podarilo sa nám stihnúť aj ICEčko do Kysaku, a tak sme všetky v zdraví boli už na obed doma.

Za dni plné zážitkov, humoru a nových skúseností sa chcem v mene všetkých účastníkov Gymnázia v Stropkove poďakovať predovšetkým europoslancovi Petrovi Šťastnému. Jedno veľké ďakujem patrí aj jeho asistentke Evke Ohrablovej, ktorá sa nám snažila za ten čas dať čo najviac informácií. Nikdy jej nechýbal úsmev a na všetko trpezlivo odpovedala.

Eva Ternová, IV. A

Na prelome prvého a druhého polroka - 30. januára 2013 sa v réžii učiteľiek ruského jazyka Mgr. Jany Kasardovej a Mgr. Ingrid Zakovičovej v školskej klubovni uskutočnil 11. ročník posedenia pri šálke ruského čaju – Čajepitie. Hostom tohtoročného stretnutia bola naša bývalá študentka Janka Palčisková, ktorá nedávno absolvovala stáž na Puškinovom inštitúte v Moskve. S prítomnými sa podelila o skutočne autentické zážitky, ktoré v bežnej turistickej literatúre nenájdete.

munikovalo samozrejme si žiaci prímý, sekundy výrobe hviezdíčiek. Keďže vychutnával zo svojho

ČAJEPITIE 2013

vyhlásili aj súťaž Miss čaška. Najkrajší hrnček mal Boris Kimák z III. A, ktorý dostal sladkú odmenu. Odmenu dostala aj každá trieda v podobe pekného kalendárika v ruskom jazyku. Na konci si žiaci pozreli epizódu z filmu Máša a medveď.

Tieto stretnutia priaznivcov ruštiny sú pre žiakov ďalšou príležitosťou spoznať život, históriu a kultúru najväčšej krajiny sveta, ktorá nám nemusí byť až taká ďaleká...

Počas celej doby sa ko po rusky. Na stretnutí a tercie zasúťažili vo pravý ruský čas si každý hrnčeka, organizátori

ŠKOLSKÉ KOLO OLYMPIÁDY V ANGLICKOM JAZYKU

Tento školský rok sa školského kola olympiády v anglickom jazyku (14.12.2012) zúčastnilo 27 žiakov. V kategórii A1 sa na 1. mieste umiestnila Barbara Bačová z prímý, v kategórii B1 nebolo obsadené žiadne miesto, v kategórii

A2 sa na prvom mieste umiestnil Matej Rudžik a v kategórii B2 Tímea Geciová. V dňoch 16. a 17. januára 2013 študenti Barbara Bačová z prímý, Tímea Geciová zo 4. C a Matej Rudžik z 2.B reprezentovali naše gymnázium na obvodných kolách Olympiády v anglickom jazyku. Barbora Bačová získala 2. miesto a Tímea Geciová 1. miesto.

Tímea sa týmto umiestnením prebojovala na krajské kolo v Prešove 11. februára.

Do tretice všetko dobré *alebo* 3. Študentský ples stropkovských gymnazistov

Hovorí sa, že ak uspeješ raz, je to náhoda, ak dvakrát, usmialo sa na teba šťastie. Ale ak príde úspech aj tretíkrát, stáva sa to pravidlom. Túto vetu potvrdil aj 3. Študentský ples stropkovských gymnazistov, ktorý sa uskutočnil 18. januára 2013 v hoteli Ondava. Na začiatku všetkých plesových príprav stála Žiacka rada Gymnázia Stropkov na čele s jej koordinátorom Róbertom Heckom. Skupina mladých ľudí zúročila svoje dvojročné skúsenosti v niekoľkotýždňových prípravách a organizácii celej akcie, čo vyvrcholilo v slávnostnom otvorení už 3. Študentského plesu. Symbolickým úderom na gong otvoril úvodný ples stropkovskej fašiangovej sezóny krátko po osemnástej hodine riaditeľ gymnázia Jaroslav Mikita. Po jeho úvodnom slove nasledoval neodmysliteľný Straussov valčík Na krásnom modrom Dunaji v podaní štyroch tanečných párov. Potom na tanečný parket v elegantných kostýmoch a oblekoch vplávali žiaci a žiačky nášho gymnázia. Hudobná skupina Rododendron čoskoro preladila na obľúbené ľudové melódie, ktoré slávnostnej atmosfére dodali správnu dávku veselosti. Súčasťou plesu bolo aj spevácke vystúpenie žiackych talentov Michaely Donnerovej, Tamary Bogolovej a Míriam Frajtkovej.

Ples mal aj jeden veľmi milý moment, ktorý nie je pre podobné akcie typický. Riaditeľ Jaroslav Mikita, jeho zástupkyňa Ľubov Petričková, koordinátor rady Róbert Hecko a bývalá predsedníčka žiackej školskej rady Alexandra Prusáková svojimi želaniami a posypaním flitrami pokrstili Kroniku plesu. Ako poznamenal pán riaditeľ J. Mikita: ako mestá nechávajú svojim potomkom odkazy ukryté v starých vežiach a múroch, nech aj táto kronika prinesie svedectvo a posolstvo žiakom i učiteľom, ktorí prídu po nás.

Okolo dvadsiatej druhej hodiny nastalo žrebovanie tomboly pod vedením Margity Heckovej. Organizátori plesu zabezpečili vďaka sponzorom 59 cien. Tie si počas hodiny tí šťastnejší rozobrali. Štyrom

naším žiakom, ktorých vyžreboval J. Míkita, urobila radosť aj 50-eurová finančná odmena, ktorú venovala bývalá riaditeľka a poslankyňa NR SR Bibiána Obrimčáková. Krátko po polnoci nastalo vyhlásenie výsledkov voľby kráľa a kráľovná plesu. Tých určilo tajné hlasovanie všetkých študentov. Pani profesorka Valéria Senajová vyhlásila za kráľa plesu Jakuba Vaľuša zo IV. A. Kráľovnou tretieho plesu sa stala Andrea Madejová z I. B. „Kráľovský“ pár bol dekorovaný šerpami a prevzali si aj symbolické žezlá od víťazov z predchádzajúceho roka Martina Krajníka a Kláry Bičejovej. Kráľovná plesu získala mobilný telefón Samsung s 30-eurovým kreditom, ktorý venoval Jaroslav Prokopovič. Kráľovi plesu bol odovzdaný kozmetický balíček a knižné publikácie. Po obligátnom fotografovaní pokračovala zábava až do tretej rána...

Ples ukončila záverečným príhovorom Margita Hecková, ktorá sa všetkým poďakovala a zaželala veľa zdaru 4. Študentskému plesu stropkovských gymnazistov 2014. V závere mi za organizátorov prichodí milá povinnosť vyjadriť poďakovanie všetkým sponzorom, ktorí finančne i vecne podporili túto akciu, vedeniu a personálu Hotela Ondava, všetkým zúčastneným žiakom za dôstojnú reprezentáciu školy, ale i študentského stavu.

AKO ZISTÍŠ, ČI SI DIEŤA 21. STOROČIA?

1. Omylom vytukáš svoj PIN-kód na mikrovlnku.
2. Na trojčlennú rodinu máš 15 rôznych telefónnych čísel.
3. Človeku sediacemu vedľa teba posielaš e-maily.
4. So známymi nemáš kontakt, pretože nemáš ich e-mailovú adresu.
5. Na pokení máš 300 priateľov, ale najlepšieho kamoša v skutočnosti nemáš.
5. Zavoláš mame, či je doma, zatiaľ čo vchádzaš bráňkou do dvora.
6. Na konci každej reklamy je internetová adresa.
7. Keď odídeš z domu bez mobilu, spanikáriš a okamžite sa poň vrátiš.
8. Ráno zapneš počítač skôr, ako si urobíš raňajky.
10. Keď prídeš zo školy, zapneš najskôr telku, až potom si vyzlečieš bundu.
11. Zatiaľ, čo toto čítaš, usmievaš sa a prikyvuješ.
12. Si príliš zaneprázdnený, aby si zbadal, že na zozname chýba 9. bod.
13. Naozaj si sa pozrel, či v zozname chýba 9. bod?
14. Zdá sa, že si nezbadal ani to, že na zozname sú dve 5.
15. Aj to si sa opäť pozrel.
16. A teraz sa smeješ sám na sebe.
17. Prečo asi...?

Moje americké postrehy

Počas ostatných prázdnin v minulom roku ma osud zavial do Spojených štátov amerických, presnejšie do Kalifornie. O svojich prázdninách v Amerike by som toho vedela napísať veľa. Rada sa s vami podelím o svoje zážitky a dojmy.

Prvé, čo ma na tejto úžasnej krajine ohromilo, bola veľkosť. Nie veľkosť krajiny, ale veľkosť všetkého okolo. Veľké domy a autá, veľké obchodné centrá, obrovské parky a ihriská, kopa dobre využitého priestoru. V Amerike je veľké všetko. V domácnostiach sú obrovské „gaučovky“ aj televízory, v každej veľkej kuchyni je nadrozmerná chladnička. Dokonca aj poháre majú obrovské. Priemerný Európan sa tu ešte pár dní po príchode musí cítiť ako Alenka v ríši divov. Amerika má ale aj iné čaro. Na mňa veľmi zapôsobila povestná ležérnosť. Tu si totiž každý robí, čo chce a pokiaľ je to v medziach zákona, nikto na vás nemôže krivo pozrieť.

Američania majú zmysel pre biznis. Je to vidieť napríklad v každom obchodíku či obchodnom centre. Ak v našom supermarkete nechciete zhodiť polovicu regálu s čokoládami, ostatní nakupujúci aj predavačky vám prinajlepšom len pohľadom dajú pocítiť hanbu tak, že sa na to miesto nevrátite aspoň mesiac. Avšak v USA je to celkom iné. Podobný

trapas vôbec nie je trapasom. V momente k vám pribehne predavač/ka s úsmevom na tvári a hneď to uprace. Stane sa, že sa vám aj ospravedlní, že regál bol zle upevnený, prípadne že je to vina niekoho celkom iného. Podobne je to s deťmi. Deti si po obchodoch môžu behať jedna radost'. Skúšať si hračky, ochutnávať sladkosti a podobne.

Hovorí sa, že v Amerike je možné všetko. My Slováci sa pri takomto tvrdení len ironicky pousmejeme, no keď človek túto krajinu navštíví, po pár dňoch zisťuje, že tá čarovná veta sa veľmi približuje realite. Je to naozaj krajina neobmedzených možností. Tu človek nemusí byť bohatý, aby mal život, aký poznáme z amerických filmov. Každý člen rodiny má svoje auto, ktoré spravidla menia aspoň každé štyri roky. Veľa rodín, ktoré na tom finančne nie sú práve ako hollywoodske hviezdy, majú pri dome bazénik či detské ihrisko.

Čo ma ale na Američanoch najviac poburuje, je ich prístup k zdraviu. Na jednej strane je veľmi chvályhodné ako sa starajú o dostupnosť rôznych športových centier (finančne aj kvantitou). Čo sa týka stravy, v amerických obchodoch je nespočetné množstvo BIO potravín. Poviete si, že tieto potraviny sú drahšie, a preto si kupujú len nezdravé „mikrovlknové“ jedlá. Omyl! Potraviny najvyššej kvality sa tu cenovo rovnajú tým nechutne nezdravým. Čo ich vedie k tomu, aby si naďalej telo ničili škodlivinami, to nikdy nepochopím. Myslím, že chuť to nie je. Aspoň z vlastnej skúsenosti usudzujem, že zdravé jedlo tam chutí oveľa lepšie ako umelé náhrady. No nech už sa Američania stravujú akokoľvek, môj pohľad na ich svet to až tak veľmi nezdeformovalo. Stále na tieto prázdniny spomínam s úsmevom a túžbou vrátiť sa tam znova.

Zuzana Čabrejová, III. A

Dobrý človek ešte žije

V dnešnej dobe ľudia často zabúdajú na pravé hodnoty života, zabúdajú na povinnosti, ale aj na radosť, zabúdajú na ostatných a myslia len na seba. Kráčajú po svete so zrkadlom pred tvárou, obdivujú sami seba a nevšímajú si iných. Sú čoraz sebeckejší a namyslenejší. Často sa stáva, že človeku naprší do nosa a utopí sa vlastnou pýchou, dopláca na sebeckosť a bezcitnosť. Sme ovplyvnení spoločnosťou natoľko, že sa nepozerala vôkol seba, neberieme žiaden ohľad na iných a ideme cez mŕtvoly len za svojím, neuvedomujeme si, že to, čo robíme, je zlé. Ostáva mi len opýtať sa: „Je na svete niekto, hocikto, komu je prednejší blízky človek alebo človek v núdzi, než jeho vlastné potreby?“ To je otázka, nad ktorou sa mnoho ľudí ovplyvnených spoločnosťou ani len nepozastaví, ani im nepríde na um. Nebuďme takíto aj my! Veď čo nám to dáva? Nič, len samotu, chlad, nervozitu a prázdno v duši. Hádám nemáme lepší pocit z toho, keď pustíme staršieho človeka v autobuse sadnúť na svoje miesto, než z toho, že sa naňho pozeráme ako sa paličkou podopiera a druhou rukou sa snaží udržať, aby nespadol?! Vážne sme až takí krutí? Tomuto ja neverím; neverím, že v ľuďoch už neostalo nič dobré; neverím, že ich srdcia sa už nadobro premenili na kameň, neverím, že je ľudská duša taká čierna a skazená ako plúca starého umierajúceho fajčiara.

Musí byť niekto dobrý, niekto, kto rád pomáha druhým. Ale kde je? Prečo ho nemôžem nájsť? Prečo sa ľudia, celé rodiny, hádajú o majetky? Prečo čakajú na to, kým ich bohatý strýko či starý otec, ktorému sami nepodali ani pohár vody, umrie a zdedia jeho majetok? Je to ľudskou povahou? Alebo sebeckvom? Je to hyenizmus, ktorého sa nemôžeme dopúšťať. Vážne všetko vidím len ja sám? Verím, že dobrý človek ešte je, pretože niekedy ich bolo mnoho a navzájom si pomáhali. No kde zmizli? Kde sú tí hrdinovia z gréckych báji? Kde sú tie postavy z povestí? Kde sú? Zmenili sa na zlé a bezcitné zvery, ktoré len zvonku pripomínajú človeka? Alebo už vymreli? Neviem, ale verím, že ešte existujú. Niekde hlboko pod škrupinou ľudskej zloby. Predtým, ako niekoho odsúdime a zlomíme nad ním palicu, sami seba sa spýtajme: „Kedy som naposledy niekomu pomohol? Som ja vlastne dobrý človek? Alebo som sa už tiež zmenil na hyenu, ktorá baží po krvi?“ Skôr ako začneme meniť svet, zmeňme seba. Nepozerať sa len na chyby iných, ale aj na vlastné! Neprechádzajme okolo zrkadla s odporom a strachom pozrieť sa na seba! Zmeňme sa!

Múdre čínske príslovie hovorí: „Aj v tej najčernejšej duši je stále niečo dobré, ale aj v tej najčistejšej je niečo zlé.“ Ako sa z dobrého človeka mohol tak ľahko a rýchlo stať človek zlý, o to ťažšie a pomalšie to ide naopak. Skúsme sa niekedy na ulici zadívať do výkladu nie na krásne oblečenie, ale na svoj vlastný odraz. Ak sa zadívame pozorne, dovidíme si až na dno duše. Spomenieme si

na všetko zlé, čo sme napáchali. Ale neľutujme to, že sme robili chyby! Poučme sa z nich! A nezabudnime na ne! Pokúsme sa ich napraviť! Snažme sa, aby sme ich už nikdy neopakovali! Keď sme hore, neobzeráme sa po iných, slabších, ktorí potrebujú, aby sme im hodili lano a vytiahli ich k sebe, pozeráme len na svoje bohatstvo a slávu, ale keď padneme na úplné dno, potom sa obzeráme, hľadáme, natáňujeme sa za každým lanom, za každou slamkou, ktorú vidíme. Áno, našiel sa niekto, kto nám ju podal. Vezme ale, že ten, kto nám ju podal, je lepší človek ako sme boli my, keď sme boli na vrchole. Ten, kto nám dal šancu a vytiahol nás späť, je práve ten človek, ktorého hľadám, ten, ktorému sú prednejšie medziludské vzťahy ako peniaze, kariéra a moc, ten, ktorý pomáha druhým bez toho, aby žiadal niečo na oplátku aj za cenu vlastných snov a cieľov. Deň, v ktorý takéhoto človeka nájdem, bude veľkým dňom pre mňa ale aj pre celý svet. V tento deň budem môcť na plné pľúca, bez hanby a strachu zakričať celému svetu: „Našiel som dobrého človeka!“

Jakub Valuš, 4.A

Na zamyslenie...

Niekedy to nie je človek, čo vám chýba, ale pocity, ktoré ste mali, keď ste boli s ním.

Nedovoľ, aby ťa ovládali tri veci: ľudia, peniaze a tvoja minulosť.

Ak sa vám zdá, že všetko ide proti vám, myslite na to, že lietadlo vzlieta vďaka tomu, že ide proti vetru a nie s ním.

Neľutujem, že mi ukradli myšlienky. Je mi ľúto, že nemajú vlastné.

Škoda, že láska nie je ako volejbal. Zareval by si “Moja!” a každý by ustúpil.

Ak chcete vychovať dobré deti, venujte im dvakrát menej peňazí a dvakrát viac času.

Nechaj odísť svoju minulosť, aby nechala miesto tvojej lepšej budúcnosti.

Veľa problémov by sa vyriešilo, keby sa ľudia rozprávali jeden s druhým, a nie jeden o druhom.

Najkrajší dar

Všetko sa začalo obyčajnými bolesťami, aké má asi každý z nás. Bolesť hlavy.

Nie je to nič výnimočné. Takéto bolesti môžeme mať zo stresu alebo to môže byť reakcia na zmenu počasia. Zoberieme si tabletku od bolesti, alebo si pôjdeme na chvíľku oddýchnuť. Nie je to nič nezvyčajné a rýchlo to prejde.

Preto im aj Aimina mama nevenovala pozornosť. Mala dosť starostí so svojou malou, ale zlatou dcérkou Aimy. Tá si veľmi želala ísť k „ich moru“ a vidieť západ slnka. Nebolo to skutočné more, ale prostredie bolo vystrihnuté ako z tej najkrajšej rozprávky. Keď ste sa dotkli tej priezračnej čistej vody, mali ste pocit, akoby ste sa holou dlaňou dotýkali nebies. Pri lúčoch zapadajúceho slnka sa voda trblietala akoby bola posiatá diamantmi. Ráno vybrala Aimina mama krásne nové bicykle a vybrali sa na prechádzku k ich moru. Lúče ranného slnka im príjemne zohrievali chrbát a oni si mohli naplno vychutnávať krásu prebúdajúcej sa prírody. Aj niektoré zvieratá sa k nim priblížili a oni sa mohli na nich usmiať a pohľadiť ich. K moru išli po cestičke, ktorá bola posiatá malými kamienkami. Keď tam prišli, krajina bola zaliata lúčmi vychádzajúceho slnka. Ostali tam až do večera. Slnko tam zapadá neskôr ako inde na svete. Aimy mala z toho veľkú radosť.

Ale, ako to už chodí, za radosť sa platí aj ukrutná daň. Keď sa Aimina mama postavila, že ide k bicyklu, dostala silné bolesti. Upokojila dcéru s tým, že jej nič nie je. Ale, keď sa zohla po deku v plecniaku, zatočila sa jej hlava a spadla. Aimy okamžite zavolala záchranku. V nemocnici zistili, že má na mozgu tumor. Musela sa podrobiť riskantnej operácii. Tá trvala veľmi dlho a všetci blízki i rodina upadali do beznádeje a zúfalstva. Aimy nevedela, ako dopadla operácia, pretože bola v škole.

Keď prišla domov, hodila svoju školskú tašku do kúta a sadla si na posteľ aj s albumom plným fotiek od ich mora. Hovorilo sa, že má zázračnú moc. Preto si Aimy na svoje narodeniny želala práve to, aby sa mama uzdravila. Otvorili sa dvere a vošli jej blízki. Hoci jej kúpili darčeky a zablahoželali jej k narodeninám, nebola vôbec rada. Snažila sa tváriť, že je šťastná. Potom sa zrazu otvorili dvere a niekto pomaly vošiel do miestnosti. Aimy okamžite vyskočila a utekala k dverám. Bola to jej mama.

Aimy dostala najkrajší dar na svete, svoju mamu. Dostala druhú šancu byť s niekým, koho milovala. Mali by sme si vážiť toho druhého, lebo tu neostaneme večne. Som rada, že som spoznala rodinu so šťastným koncom. Prajem im, aby spolu prežili ešte veľa a veľa šťastných dní.

Zlata Dyrková, sexta

Ráno, keď sme vstávali,
na dvere nám búchali.
Denná služba kričala,
rozcvička sa začala!
Každé ráno kolá dve
a už sme boli prebraté.
Za izby sme body mali,
potom veci rozhádzali...
Dievky chceli veľa bodov mať,
išli chlapcom izby rozhádzať.
A tí sa im pomstili,
topánky im pokrýli.
Chutný „frišтик“ nás čakal,
no nás len svah lákal.
O štvrt na deväť ideme,
o deviatej lyžujeme.
Na svahu nás rozdelili,
pri tréningu dotrápili.
Ale aj tak smiechu veľa,
depresia núdzu trela.
POMA dala zabráť nám,
ale bol to iba klam.
Nieкто s kotvou problém mal,
no dolu kopcom už sa hnal.
Jak vlk hladný potom každý,
pre kus chleba by aj vraždil.
Teplý obed ihneď mizne,
po hodinách plných trýzne.
Profáci pre nás výlet mali,
'by sme niečo spoznávali.
MAX, boby a múzeum,
všetko možné príde na um.
Po večeri rozkaz čakal,
po ňom každý sladko zaspal.
Kým neprišiel ujo Edo,
rozprával, čo robil a kde bol.
Konečne sme voľno mali,
pod sprchy sa ponáhľali.
O desiatej podho spať,
no nie a nie sa prestať smiať.
Nakoniec sme z autobusu,
dali Tatrám veľkú pusu.
Štítom, lesom zamávali,
len spomienky zostávali...

Emília a Zdenka, I. B

14. 11. a 15. 11. 2012 - 39. ročník volejbalového turnaja O putovný pohár Jana Opletala. Účastníci: chlapci - Gymnázium Stropkov, SOŠ-E Stropkov, Gymnázium DH Svidník, Spojená škola Svidník, SOŠ-O Svidník. Dievčatá: Gymnázium Stropkov, Gymnázium DH Svidník, Spojená škola Svidník, ZŠ Mlynská Stropkov. Poradie – chlapci: 1. miesto: Spojená škola Svidník, 2. miesto: Gymnázium DH Svidník, 3. miesto: Gymnázium Stropkov. Dievčatá: 1. miesto: Gymnázium Stropkov, 2. miesto: Spojená škola Svidník, 3. miesto: ZŠ Mlynská Stropkov.

5. 2. 2013 - 7. ročník školského turnaja v stolnom tenise – Chlapci: 1. Dávid Polivčák (IV. A), 2. Marek Kost' (IV. A), 3. Filip Skala (I. A), 4. Matúš Mitruška (I. A). – Dievčatá: 1. Ivana Jacečková (IV. C), 2. Miroslava Zápotocká (I. A), 3. Daniela Čurová (III. B), Valéria Štefancová (IV. A). Najlepší štyria zo školského kola v každej kategórii zvíťazili aj v obvodnom kole stredných škôl v stolnom tenise a postúpili na krajské kolo v Šarišských Michalanoch v dňoch 27. a 28.2.2013, kam sme v súťaži družstiev zo skupiny nepostúpili.

15. 3. 2013 - 8. ročník školského turnaja v basketbale chlapcov a dievčat. Účastníci: VI.Sx/VII. Sp, VIII.O, I.A/I.B, II.A/II.B, III.A/III.B, IV.A/IV.B/IV.C. Poradie: 1. miesto IV.A/IV.B/IV.C, 2. miesto III.A/III.B, 3. miesto: I.A/I.B.

ELÁN

Časopis študentov, pedagógov a priateľov Gymnázia Stropkov. Z príspevkov žiakov a pedagógov zostavila redakčná rada pod vedením Ing. Slavomíra Cichého. Foto: Ing. Andrej Belovežčík, PhD, archív redakcie. Jazyková úprava: Mgr. Valéria Fedorková

ELÁN © 2013